

Dictamen en relació amb la consulta formulada per un organisme en relació amb la instal·lació de càmeres de videovigilància pel control del trànsit en el casc urbà

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una consulta de la delegada de protecció de dades (DPD) de diversos ajuntaments assistits per un organisme en relació amb la instal·lació de càmeres de videovigilància pel control del trànsit en el casc urbà.

En la consulta s'exposa que els ajuntaments als quals presten els serveis de DPD, que no tenen policia local, han rebut l'oferta d'una empresa que els ofereix la instal·lació de càmeres de videovigilància pel control del trànsit en el casc urbà, amb la finalitat de seguretat viària i control del trànsit, així com la instal·lació de radars amb la finalitat de sancionar l'excés de velocitat.

En aquest context sol·licita el parer d'aquesta Autoritat sobre si *“malgrat no disposar de policia local i en base a les competències atribuïdes als municipis per l'article 7 del RDL 6/2015, si és possible l'esmentada instal·lació simplement amb la prèvia incorporació del tractament al RAT i l'anàlisi de riscos”*.

Analitzada la consulta que no s'acompanya d'altra documentació, d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto el dictamen següent:

I

(...)

II

En primer lloc cal tenir en consideració que en la mesura que a través de la instal·lació d'un sistema de videovigilància es permeti la identificació directa o indirecta de persones físiques – sigui perquè es capta la imatge d'una persona física que es troba a la via pública o perquè es capten imatges dels vehicles que circulen pels carrers del municipi i es poden identificar persones mitjançant la matrícula-, s'estarà produint un tractament de dades personals. En aquest sentit, l'article 4.1 RGPD estableix que es considerarà dada personal aquella informació que permeti identificar directa o indirectament una persona física, entre d'altres a través d'un número d'identificació.

D'acord amb el Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, de 27 d'abril de 2016, General de Protecció de Dades (en endavant, RGPD) qualsevol tractament de dades personals, entès com *“cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier*

otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción.” (article 4.2 RGPD), s’ha sotmetre als principis i garanties establerts per aquell Reglament.

L’article 5.1.a) de l’RGPD estableix que tot tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació amb l’interessat (principi de licitud, lleialtat i transparència).

Per tal que un tractament sigui lícit cal comptar amb, al menys, una base jurídica de les previstes a l’article 6.1 de l’RGPD que legítimi aquest tractament, ja sigui el consentiment de la persona afectada, ja sigui alguna de les altres circumstàncies que preveu el mateix precepte. En l’àmbit de les administracions públiques, resulten d’especial interès, les bases jurídiques previstes en les lletres c) i e) de l’article 6.1 de l’RGPD, segons les quals el tractament serà lícit quan sigui necessari per al compliment d’una obligació legal aplicable al responsable del tractament (lletra c), o quan el tractament sigui necessari per al compliment d’un interès públic o en l’exercici de poders públics conferits al responsable del tractament (lletra e).

La instal·lació i us de càmeres de vigilància amb finalitat de control, regulació, vigilància i disciplina del trànsit està regulada a la disposició addicional vuitena de la Llei Orgànica 4/1997, de 4 de agosto, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les Forces i Cossos de Seguretat en llocs públics.

Aquesta disposició addicional estableix:

“La instalación y uso de videocámaras y de cualquier otro medio de captación y reproducción de imágenes para el control, regulación, vigilancia y disciplina del tráfico se efectuará por la autoridad encargada de la regulación del tráfico a los fines previstos en el texto articulado de la Ley sobre Tráfico, Circulación de Vehículos a Motor y Seguridad Vial, aprobado por Real Decreto legislativo 339/1990, de 2 de marzo, y demás normativa específica en la materia, y con sujeción a lo dispuesto en las Leyes Orgánicas 5/1992, de 29 de octubre, de Regulación del Tratamiento Automatizado de los Datos de Carácter Personal, y 1/1982, de 5 de mayo, de Protección Civil del Derecho al Honor, a la Intimidad Personal y Familiar y a la Propia Imagen, en el marco de los principios de utilización de las mismas previstos en esta Ley.”

Aquesta norma està desplegada a Catalunya pel Decret 134/1999, de 18 de maig, de regulació de la videovigilància per part de la policia de la generalitat i de les policies locals de Catalunya, que recull a la disposició addicional segona una previsió específica pel que fa a la videovigilància amb finalitats de control del trànsit.

La disposició addicional segona del Decret 134/1999, estableix:

“2.1 La policia de la Generalitat-mossos d’esquadra i les policies locals efectuaran la instal·lació de videocàmeres i de qualsevol altre mitjà de captació i reproducció d’imatges i en faran ús per al control, la regulació, la vigilància i la disciplina del trànsit en les vies públiques amb subjecció a la normativa inclosa a la disposició addicional 8 de la Llei orgànica 4/1997, de 4 d’agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat en llocs públics, i al present Decret.

2.2 Són autoritats competents per ordenar la instal·lació i ús dels dispositius a què es refereix l’apartat anterior:

En les vies públiques en les quals la regulació del trànsit no estigui atribuïda als municipis, el director del Servei Català de Trànsit en el territori on els mossos d'esquadra exerceixin aquesta competència.

En les vies públiques competència dels municipis, l'alcalde del municipi respectiu.

2.3 En la resolució on s'ordenin la instal·lació i l'ús d'aquests dispositius constaran: l'òrgan responsable de l'operació de gravació, la identificació de les vies públiques o trams d'aquestes, les mesures que cal adoptar per tal de garantir el respecte de les disposicions legals vigents, així com l'òrgan encarregat de la seva custòdia i de la resolució de les peticions d'accés i cancel·lació. La vigència de la resolució serà indefinida sempre i quan no variïn les circumstàncies que la van motivar.

2.4 Aquesta resolució s'haurà de notificar la Comissió de Control dels Dispositius de Videovigilància, que, si s'escau, si ho estima pertinent, podrà emetre informe sobre l'adequació de la resolució als principis generals de la Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost.

La custòdia i conservació de les gravacions i la resolució dels drets d'accés i cancel·lació correspondrà als òrgans que es fixin a la resolució mitjançant la qual s'autoritza la instal·lació i utilització dels dispositius. El règim de conservació i custòdia de les gravacions obtingudes es regirà pels mateixos principis aplicables a les gravacions obtingudes mitjançant les videocàmeres que regula el present Decret.

2.5 L'exercici dels drets d'accés i cancel·lació de les gravacions per part dels afectats es regirà pel que disposa l'article 15 d'aquest Decret.

2.6 No serà necessària la resolució d'autorització quan s'utilitzin mitjans de captació i reproducció d'imatges de caràcter mòbil amb la finalitat d'assegurar el compliment de la normativa de trànsit i seguretat vial. No obstant això, el Servei Català de Trànsit i/o la Direcció General de Seguretat Ciutadana podran dictar les instruccions i directrius necessàries sobre la seva utilització per part dels agents del cos de la policia de la Generalitat encarregats de la vigilància del trànsit."

D'acord amb aquestes disposicions la instal·lació i us de càmeres de vigilància per al control, regulació, vigilància i disciplina del trànsit s'ha d'efectuar per l'autoritat encarregada de la regulació del trànsit per a les finalitats previstes a la Llei sobre Trànsit i, Circulació de Vehicles a Motor i Seguretat Vial i altra normativa específica que pugui regular la matèria, amb subjecció a la normativa de protecció de dades, en aquest moment pel RGPD, la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals en endavant LOPDGDD i per la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer de 2009, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en allò que no hagi estat modificada per l'RGPD i l'LOPDGDD.

Així, la instal·lació d'aquests sistemes de videovigilància està sotmesa al compliment del que estableix la disposició addicional segona del Decret 134/1999 pel que fa a l'òrgan competent per acordar la instal·lació i us d'aquests dispositius, pel que fa al contingut de la resolució on s'ordeni la instal·lació i també pel que fa a la comunicació a la Comissió de Control dels Dispositius de

Videovigilància. També es regiran pel que estableix el Decret 134/1999 pel que fa al règim de conservació i custòdia de les gravacions obtingudes i l'exercici dels drets d'accés i cancel·lació de les gravacions per part dels afectats. Més enllà d'això, aquestes sistemes s'han d'adequar als principis o obligacions derivats de l'aplicació de l'RGPD, l'LOPDGDD i la Instrucció 1/2009.

IV

L'article 6.1.e) de l'RGPD habilita les administracions públiques per dur a terme els tractaments necessaris per a l'exercici d'una missió en interès públic o una potestat pública que li atribueixi el dret dels estats membres. D'acord amb l'article 8 de l'LOPDGDD, la norma que ha de fer aquesta atribució ha de ser una norma amb rang de llei. Per això, resultà essencial analitzar si els ajuntaments afectats disposen de competències atribuïdes per la llei que puguin justificar aquest tractament.

En aquest context, la consulta planteja si els municipis sense policia local poden instal·lar càmeres de videovigilància pel control del transit en el casc urbà amb la finalitat de seguretat viària i control del trànsit en base a les competències atorgades als municipis per l'article 7 del Reial Decret Legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre Trànsit i, Circulació de Vehicles a Motor i Seguretat Vial, i “ (...) *si és possible l'esmentada instal·lació simplement amb la prèvia incorporació del tractament al RAT i l'anàlisi de riscos.*”.

L'article 7.a) del RDL 6/2015, a que fa referència la consulta, estableix que correspon al municipi:

*“La regulación, ordenación, gestión, vigilancia y disciplina, **por medio de agentes propios**, del tráfico en las vías urbanas de su titularidad, así como la denuncia de las infracciones que se cometan en dichas vías y la sanción de las mismas cuando no esté expresamente atribuida a otra Administración.”*

Aquest article atribueix als municipis la regulació, ordenació, gestió, vigilància i disciplina del trànsit en les vies urbanes de la seva titularitat mitjançant agents propis, així com la denúncia i la sanció de les infraccions que es produeixin en aquestes vies.

Per la seva banda l'apartat 2 de la disposició addicional segona del Decret 134/1999, de 18 de maig, estableix que les autoritats competents per acordar la instal·lació de sistemes de videovigilància per al control del trànsit en les vies públiques competència dels municipis ho són els alcaldes dels municipis respectius.

En el cas que ens ocupa, segons fa constar la DPD, els ajuntaments interessats en la instal·lació d'aquests sistemes de videovigilància no disposen de policia local, per bé que alguns podrien disposar de vigilants.

Pel que fa als vigilants, l'article 1.2 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals estableix:

“Els municipis que no disposin de policia local es poden dotar de guàrdies, vigilants, agents, algtzirs o similars perquè exerceixin les funcions a què es refereix l'article 13.

El conjunt d'aquest personal rep en l'àmbit de de Catalunya la denominació genèrica de "vigilants".

Pel que fa a les funcions que s'atribueixen als vigilants, l'article 13.b) de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals estableix:

"Els vigilants a què es refereix l'article 1.2 poden únicament acomplir les actuacions següents:

a) Custodiar i vigilar béns, serveis, instal·lacions i dependències municipals.

*b) **Ordenar i regular el trànsit dins el nucli urbà, d'acord amb les normes de circulació.***

c) Participar en les tasques d'auxili al ciutadà i de protecció civil, d'acord amb el que disposen les lleis.

d) Vetllar pel compliment dels reglaments, de les ordenances, dels bans, de les resolucions i de les altres disposicions i actes municipals."

Per la seva banda, la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra, atribueix a aquest cos policial l'exercici de les funcions "*pròpies de les policies locals en els municipis que no en disposin*"(article 12.1.cinquè.b)). En aquests supòsits, la lletra c) d'aquest article estableix que "*la Generalitat i les corporacions locals han de subscriure els convenis de cooperació corresponents, en què s'han de definir, en tot cas, els objectius, els recursos, el finançament, l'organització i les obligacions i facultats respectives*".

Per tant, respecte dels municipis a què fa referència la consulta, ens podríem trobar amb tres situacions diferenciades pel que fa a la possibilitat d'instal·lar càmeres de videovigilància amb finalitats de control del trànsit:

1. Que el municipi no tingui policia local, ni vigilants, ni hagi subscrit el conveni a què fa referència l'article 12.1.cinquè.c) de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra.

2. Que el municipi no tingui policia local però si vigilants.

3. Que el municipi no tingui policia local ni vigilants però hagi subscrit el conveni a què fa l'article 12.1.cinquè.c) de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra.

A continuació s'analitza la possibilitat dels municipis d'instal·lar càmeres de videovigilància amb finalitats de control del trànsit en cadascun d'aquests tres supòsits.

V

Com s'ha exposat l'article 7 del RDL 6/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei sobre Trànsit i, Circulació de Vehicles a Motor i Seguretat Vial, atribueix als municipis les competències relatives a la regulació, ordenació, gestió, vigilància i disciplina del trànsit a través d'agents propis.

Els municipis que no disposen d'agents propis, es a dir no tenen policia local, ni vigilants, ni han subscrit el conveni a què fa referència l'article 12.1.cinquè.c) de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra, no poden, exercir les funcions relatives al control

del trànsit que els atribueix l'article 7 esmentat i, en conseqüència, tampoc estaran habilitats per instal·lar càmeres de videovigilància amb la finalitat de control del trànsit.

Respecte del supòsit 2, és a dir, quan el municipi no tingui policia local però sí vigilants, els quals, d'acord amb l'esmentat article l'article 13.b) de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals poden "*ordenar i regular el trànsit dins el nucli urbà, d'acord amb les normes de circulació*", aquests municipis podran exercir les competències que els atribueix l'article 7 relatives a la ordenació i regulació del trànsit dins el casc urbà i, estaran habilitats per instal·lar càmeres de videovigilància amb les finalitats de control del trànsit, però, limitades a les funcions que els vigilants municipals poden exercir.

Finalment, en el cas de municipis que no tenen policia local ni vigilants però han subscrit un conveni amb la Generalitat Catalunya, en aplicació de l'article 12.1. cinquè.c) de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra de Catalunya, serà aquesta policia qui assumeixi les competències de control del trànsit en els termes que l'esmentat conveni estableixi. Per tant, en aquests casos el municipi podrà instal·lar sistemes de videovigilància amb la finalitat de control del trànsit.

En aquest darrer supòsit, cal tenir en consideració que, des del punt de vista de la normativa de protecció de dades, el municipi tindrà la condició de responsable del tractament (article 24 RGPD) mentre que la Generalitat tindrà la condició d'encarregada del tractament, essent necessària la formalització d'un instrument jurídic que reguli aquest encàrrec del tractament d'acord amb el que estableix l'article 28.3 de l'RGPD.

VI

Pel que fa a la segona part de la consulta efectuada, relativa a "*(..) si és possible l'esmentada instal·lació simplement amb la prèvia incorporació del tractament al RAT i l'anàlisi de riscos.*", com s'ha exposat en el fonament III d'aquest dictamen, la instal·lació de sistemes de videovigilància per al control del trànsit està sotmesa al compliment del que estableix la disposició addicional segona del Decret 134/1999 pel que fa a l'òrgan competent per acordar la instal·lació i us d'aquests dispositius, pel que fa al contingut de la resolució on s'ordini la instal·lació de dispositius fixes, a la comunicació a la Comissió de Control dels Dispositius de Videovigilància, així com pel que fa al règim de conservació i custòdia de les gravacions obtingudes i l'exercici dels drets d'accés i cancel·lació de les gravacions per part dels afectats.

A més, per tal de considerar el sistema de videovigilància adequat a la normativa de protecció de dades, caldrà complir també els principis i les obligacions establertes en la normativa de protecció de dades (RGPD i LOPDGDD) i, si escau, concretades en la Instrucció 1/2009.

Entre aquestes obligacions s'ha de destacar, pel que fa al cas que ens ocupa:

- Fer una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades

L'apartat 1 de l'article 35 de l'RGPD estableix, amb caràcter general, l'obligació dels responsables dels tractaments de dades (art. 4.7 RGPD) de realitzar una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades (AIPD), amb caràcter previ a l'inici del tractament, quan sigui probable que

per la seva naturalesa, abast, context o fins comportin un alt risc pels drets i llibertats de les persones físiques, alt risc que, segons el mateix RGPD, es veu incrementat quan els tractaments es realitzen utilitzant “*noves tecnologies*”.

L'apartat 3 del mateix article 35 de l'RGPD, estableix que l'AIPD es requerirà en diversos supòsits, entre d'altres, en el cas que es dugui a terme una “*observació sistemàtica a gran escala d'una zona d'accés públic*” (art. 35.3.c) RGPD). En el cas que ens ocupa, tot i que es tracta de la instal·lació de càmeres en la via pública però en municipis petits, pot plantejar dubtes que pugui considerar-se un tractament “*a gran escala*” en el sentit de l'article 35.3.c) de l'RGPD. Ara bé, el Grup de Treball de l'Article 29 (GT 29) en el seu document de “*Directrius sobre els delegats de protecció de dades (DPD)*”, recomana (apartat 2.1.3), que es tinguin en compte una sèrie de factors a l'hora de determinar si un tractament és a gran escala, entre els quals, el nombre d'afectats, ja sigui com a xifra concreta o com a proporció de la població, així com la durada o permanència de l'activitat del tractament de dades.

En qualsevol cas, la concurrència d'alguns dels criteris establerts a l'article 28 de l'LOPDGDD o en la [llista de tipus de tractaments de dades que requereixen avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades](#) publicada per aquesta Autoritat a l'empara del que estableix l'article 35.4 de l'RGPD, pot justificar la necessitat de fer una AIPD.

En el cas que ens ocupa en el que les càmeres per al control del trànsit s'han de situar a la via pública es pot preveure que els afectats sigui tota la població del municipi, a més de totes aquelles persones que, no sent del municipi hi circulin. És a dir, afectaria de manera indiscriminada qualsevol persona que circuli en qualsevol tipus de vehicle o a peu pel nucli de població. A més, sembla que la instal·lació es preveu per un període indefinit. Atesos aquests elements sembla que es pot considerar que es donen les circumstàncies per considerar que es tractaria d'un sistema d'observació sistemàtica a gran escala, en els termes de l'article 35.3 de l'RGPD i, per tant, sotmès a AIPD.

En aquest sentit, per fer l'avaluació d'impacte es recomana tenir en compte la [Guia pràctica sobre l'AIPD](#), d'aquesta Autoritat, disponible al web www.apdcat.cat. Al web de l'Autoritat també hi podeu trobar i descarregar-vos una app per a l'elaboració de l'avaluació

Cal tenir en consideració, finalment que, si després d'haver fet la AIPD en resulta una situació d'alt risc que no s'ha pogut mitigar, s'ha de plantejar una consulta prèvia a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, a la qual s'ha d'acompanyar una còpia de l'AIPD (art. 36 RGPD).

En aquest punt escau recordar que, d'acord amb l'article 10 de la Instrucció 1/2009, amb caràcter previ a la posada en marxa d'un sistema de videovigilància, s'ha d'elaborar una Memòria que ha de concretar, entre d'altres qüestions, la justificació de la legitimitat i la proporcionalitat del tractament, la definició i les característiques tècniques del sistema de videovigilància, les mesures de seguretat previstes, etc. Ara bé, en el cas que s'hagi de fer una AIPD, com sembla que succeirà en el cas que ens ocupa, i en la mesura que incorpori els diferents aspectes que inclou la Memòria prevista a l'article 10 de la Instrucció 1/2009, no seria necessària la seva elaboració.

- Incorporar l'activitat al Registre de les activitats del tractament (RAT)

L'article 30 de l'RGPD obliga els responsables del tractament (en aquest cas, l'Ajuntament), a portar un registre de les activitats del tractament (RAT) que haurà de contenir la informació que detalla el mateix article 30, apartat 1, de l'RGPD. A més s'ha de publicar l'inventari a què es refereix l'article 30 LOPDGDD.

Per tant, l'Ajuntament haurà d'incorporar al RAT el tractament de dades a través del sistema de videovigilància amb finalitats de control del trànsit a què es refereix la consulta, en els termes previstos a la normativa de protecció de dades. En canvi, s'ha de considerar derogada, arran la plena aplicabilitat de l'RGPD, la necessitat de notificar el tractament o el fitxer a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades per al seu registre, tal com preveia l'article 11 de la instrucció.

- Complir el principi de limitació de la finalitat

D'entrada, cal tenir present que les imatges enregistrades amb aquesta finalitat de control del trànsit no podran emprar-se per a finalitats incompatibles, llevat que concorri una base jurídica suficient (art. 6.1 RGPD), en aplicació del principi de limitació de la finalitat (art. 5.1.b) RGPD).

- Complir el principi de minimització

L'article 5.1.c) de l'RGPD disposa que les dades tractades han de ser adequades, pertinents i limitades a allò necessari en relació amb la finalitat del tractament. Tenint en compte que la finalitat del sistema és el control del trànsit, caldrà que la instal·lació del sistema s'efectuï de manera que permeti la captació d'imatges mínimes necessàries per a assolir la finalitat perseguida. En l'AIPD s'haurà de justificar la proporcionalitat del sistema instal·lat tenint en compte la finalitat.

- Integritat, seguretat i confidencialitat de les dades

En matèria de videovigilància també cal tenir en compte, entre d'altres, els principis d'integritat i de confidencialitat de les dades personals que són objecte de tractament (art. 5.1.f) RGPD). Per això, caldrà adoptar les mesures de seguretat que siguin exigibles d'acord amb l'article 32 de l'RGPD, la D.A. 1a de l'LOPDGDD i els apartats 4 a 6 de l'article 21 de la instrucció 1/2009.

- Conservació de les imatges

El règim de conservació i custòdia de les gravacions obtingudes es regeix pels mateixos principis aplicables a les gravacions obtingudes mitjançant les videocàmeres que regula el capítol V del Decret 134/1999, de 18 de maig, de regulació de la videovigilància per part de la policia de la generalitat i de les policies locals de Catalunya.

- Deure d'informació als afectats

L'Ajuntament també haurà de donar compliment al deure d'informació als afectats, en compliment del principi de transparència (art. 5.1.a) RGPD).

En el cas de dispositius per al control del trànsit l'apartat 8 de l'article 12 de la Instrucció 1/2009, preveu que *"A les càmeres fixes per al control, la regulació, la vigilància i la disciplina del trànsit a la via pública, el contingut del cartell es pot limitar a informar de l'existència de la càmera o el dispositiu de control de velocitat, sens perjudici del que estableix l'apartat 6 d'aquest article"*.

Per la seva part, l'apartat 6 de l'article 12 de la Instrucció estableix que el responsable *“també ha de proporcionar a les persones afectades informació sobre la resta d'e punts previstos a l'article 5.1 de la LOPD per mitjà d'impresos o a través de la seva web o seu electrònica, on hi haurà de constar la inalitat específica de la vigilància, com també la resta de la informació establerta als apartats a), d) i e) de l'article 5 de la LOPD.”*

És a dir, ateses les especials circumstàncies d'aquests tipus de sistemes de videovigilància en que la comunicació de tota la informació obligatòria resulta pràcticament impossible perquè des d'un vehicle resultaria de molt difícil lectura el contingut del cartell informatiu, el cartell es pot limitar a informar sobre l'existència de les càmeres i la resta d'informació es pot oferir, per exemple, a través de la pàgina web del responsable del tractament (l'ajuntament) sempre que sigui de fàcil accés.

Conclusions

Els municipis que no tinguin policia local, ni cos de vigilants ni hagin subscrit un conveni en aplicació de l'article 12.1.cinquè.c) de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra, no poden instal·lar càmeres de videovigilància amb la finalitat de control del trànsit.

Els municipis que tinguin cos de vigilants poden instal·lar càmeres de videovigilància amb la finalitat de control del trànsit limitat a les funcions atribuïdes als vigilants per la seva normativa específica.

En el cas de municipis que hagin subscrit un conveni en aplicació de l'article 12.1.c) de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra de Catalunya, poden instal·lar càmeres de videovigilància per al control del trànsit en els termes que l'esmentat conveni estableixi.

La instal·lació i us de càmeres de vigilància per al control, regulació, vigilància i disciplina del trànsit, s'ha d'adequar al que estableix a la disposició addicional vuitena de la Llei Orgànica 4/1997, de 4 de agosto, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les Forces i Cossos de Seguretat en llocs públics, desplegada a Catalunya per la disposició addicional segona del Decret 134/1999, de 18 de maig, de regulació de la videovigilància per part de la policia de la generalitat i de les policies locals de Catalunya, així com al RGPD i l'LOPDGDD i la Instrucció 1/2009, en especial els aspectes analitzats al fonament jurídic VI d'aquest dictamen.

Barcelona, 11 de febrer de 2021